ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1992

No. 5 MAY 1992

ПРОМІНЬ

Ч. 4 ТРАВЕНЬ РІК XXXIII

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Наталя Макаренко

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXIII MAY No. 5

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Natalia Makarenko

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Марія Божик — Мати 1
Наталка Білоцерківець — Україна 1
О. Г. — Світла Берегиня 2
О. Г. — Доля однієї жінки 3
Святкуймо перше століття поселення українців в Канаді (Гамільтон, Онт.) 4
Конференція Союзу Українок Канади 5
Річні збори СУК при катедральній громаді св. Івана 6
Річні збори відділу Союзу Українок Канади ім. кн. Ольги (Стінен, Саск.) 11
Відділ ім. Ольги Кобилянської (Саскатун, Саск.) 12
Людмила Довжалко — У День Матері 14
Сумківці, сумківці, ставаймо в ряди! (Вінніпеґ, Ман.) 26
Квіти незабутнім 28
Бл. п. Анна Данилович 31

CONTENTS

Honouring our Pioneering Members: Part 2 Anna Derkach, Oksana Hladun, Mary Pura, Dora Unick 15
Essay Contest: Tammy Oneschuk — Early Teachers in Schools 17
Cultural Scene: Tanya Axiuk 19
New Exhibit Opens at Ukrainian Museum 19
Education: Cecilia Kachkowski — New Children's Book Released 20
Health: Helen Raycheba — Burnout 21
St. Andrew's College Holds Centennial Youth Art Competition 23
In Memoriam: Josephine Faryna 23
Promin Press Fund 33

На першій сторінці обкладинки — малюнок Тані Аксюк.

МАТИ

Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитятком молодим.

Т. Шевченко

О, Мамо! Моя дорога, люба, ніжна, велична і свята в чистій і неописаній доброті своїй! Ти завжди була переповнена тугою і турботою за своїх дітей. Скільки ти присвятила їм своєї материнської ніжної любови, а скільки сліз і горя, скільки недоспаних ночей, скільки щирих молитов послала до Пречистої Діви Марії за тих любих, інколи і загублених дітей! Ти в усьому відмовляла собі, мріяла про щастя дітей своїх, щоб вивести, як то кажуть, їх в люди. Турбувалась, як прищепити любов до пісні, музики, танцю, а найголовніше — до книжки! То як не любити таку Маму?!

О, дорога Мамо, страднице моя, ти вміла і вмієш прощати, приховати розпуку, сльози і біль, часом завдані тобі твоїми ж молодими і нерозсудливими дітьми.

Виростеш ти сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги,
За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

В. Симоненко.

О, не одна скорбна Мати мрією мандрувала за вами по світу, по фронтах, шукала і розшукує до сьогодні втраченого сина чи доню в часі Другої світової війни і після неї. А скільки мільйонів матерів-страдниць в муках дивились на повільну голодову смерть своїх дітей! А скільки синів і дочок було розп'ято, повішено, розстріляно, спалено на очах матерів!

А скільки матерів мусіли лишати рідний край і шукати долі для себе і для своїх дітей в незайманих просторах Канади?

Зглянься Всевишній і Ти, Мати-Маріє, помилуй і поблагослови ту скорбну Українську Матір.

Скільки б не судилося страждати,
Все одно благословляю завжди
День, коли мене родила мати
Для життя, для щастя, для біди.

В. Симоненко

Дорогий сину, Матері вдячні за твої теплі слова.

Проходила по українськім вільнім полю
На зустріч Київ і Св. Софія,
Христос Воскрес!
Українська скорбна Мати-Маріє.

П. Тичина.

Відродилось українське вільне поле, відродилась і страдниця Мати-Україна.

Нехай будуть благословенні українські Матері, страдниці XX віку, що перенесли найгіршу катастрофу в світі — Чорнобильську трагедію.

Нехай будуть благословенні матері, українські піонерки Канади, що цього року святкують 100 ліття поселення українців в Канаді!

Нехай будуть благословенні всі Матері-героїні в Україні і поза її межами, що склали своє життя за честь своїх дітей, за свою державу! Вічна їм пам'ять!

Ідеал Матері: жити в вільній незалежній державі здійснився! Слава Україні!

Марія Божик.

Наталка Білоцерківець

УКРАЇНА

Україно моя! Батьківщино моя!
Чиста юність і соняшна мріє!
Не кричатиму я, що довіку твоя,
Ти й без того мене зрозумієш.
Я не знаю, що можу для тебе зробить,
Знаю певно — без тебе не жити.
Ти навчила мене світ великий любить:
Нині вчуся тебе любити.
І, вростаючи в гори твої і поля,
Цілий світ обіймаю очима,
Друже, глянь, яка гарна плянета Земля,
Коли є на землі Батьківщина!

СВІТЛА БЕРЕГИНЯ

Такою вона і є — в своїй творчості, в сімейному житті, в своїх жіночих роздумах про наше буття, його радощі й болі...

Багато з нас чули спів Ніни Матвієнко. А співає вона так, що розтоплюються серця не тільки жінок, здатних від напливу почуттів зронити сльозу, а й молодих та літніх чоловіків. Це було так, як пише Микола Кагарлицький, 1983 р. в Колонному залі імені Миколи Лисенка Київської державної філармонії.

Вона, маленька, стрункa, ґрацiйна, у віночку, одягнута в вишивану сорочку й плахту, що так їй пасують, вийшла на сцену й почала:

Саджу редьку чепурненько,
Саджу поливаю,
Росла редька чепурненька,
На зиму сховаю.

Радісно повіяло від її чистого сопрано. Та після слів:

Росла редька чепурненька,
Повилася в стовпці...

Співачка замовкла, розгубилася.

Заля чекала. Нараз Ніна з чаїною легкістю вибігла на край сцени, простягла руки до жінки в першому ряду й мовила лагідно:

— Мамочко рідна, допоможіть, забула...

З крісла підвелася немолода жінка, запнута у святкову, з китицями, білу квітчасту хустку, й підхопила пісню далі:

Як була я молодою —
Любили всі хлопці...

Голос озвався дзвінкий, істинно народній та могутній такий, непідвладний старості.

Отак пісню вони доспівали вдвох, мати й донька.

А потім під грім оплесків розхвильованої зали мати вийшла на естраду й проспівала одну із своїх улюблених — „У полі Василь сіно косить, а його дівчина дитину приносить..."

Зворушений Анатолій Авдієвський вийшов на сцену, палко обняв „артистку із народу" і вручив їй букет руж, сказавши:

— Спасибі вам, Мамо!

Спасибі вам, Мамо, скажемо й ми, що подарили нам таку доньку. А було їх в родині одинадцятеро дітей, Ніна народилася п'ятою. Не було їм легко жити та, як Ніна сказала,: „хоч би як нам важко не доводилося, ми завжди співали".

Висока лісочка, мала я дівочка:
Не можу дістати горішок з вершочка...

Співала Ніна Матвієнко в хорі ім. Верьовки, співає в тріо „Золоті ключі", співає солісткою. Любить музику великих композиторів — Генделя, Баха, Моцарта, Бетховена. Любить духовні концерти Артема Веделя, Максима Березовського, Дмитра Бортнянського.

— Та все ж найсильніше на мене впливає Леонтович. Коли слухаю його хори, хочеться гукнути на весь світ: „Дивіться люди, послухайте люди, який у нас є композитор!"

Ось така Ніна Матвієнко. Пісні її чисто народні, багато з них вивчені з уст Матері. Втім, є у Ніни пісні, нею складені, які ми приймаємо за народні. Не можна не згадати пісні:

Ой глибокий колодязю, золотії ключі,
Золотії ключі, да й золотії ключі,
Да вже й мені докучило, в світі горюючи,
В світі горюючи, да й в світі горюючи...

В обробці Євгена Станковича ця пісня ввійшла до його фолькопери „Цвіт папороті". Ця пісня полонила серця людей й увінчала Ніну Матвієнко званням лауреата Всесвітнього радіоконкурсу фолкльорної пісні.

Побувала Ніна в Канаді, Австралії і в багатьох європейських країнах.

— Щоразу, коли співаю перед своїми земляками, відчуваю, як відкриваються їхні серця, як жадібно вони вбирають живу красу української народньої пісні. ...Мене приємно вразило, що дуже бережуть вони своє, національне.

Та де б Ніна не гостювала, думки її завжди поверталися до рідного краю. Та й не диво, вона є матір'ю трьох дітей.

— Мабуть, щастя мати такого чоловіка, як мій Петрусь. Він часто жертвує своєю творчістю заради мене, заради дітей. Петро Гончар — член спілки художників України (він небіж скульптора Івана Гончара). Хлопці тягнуться за батьком. Донька Антоніна — учениця музичної школи. Пробує співати з мамою (див. знимку).

Закінчемо цей короткий допис піснею:

Мамо, вечір догора,
Вигляда тебе роса,
Тільки ти, немов зоря,
Даленієш, як за віями сльоза.
Ти від лютої зими
Затуляла нас крильми,
Прихилялася теплим леготом,
Задивлялася білим лебедем,
Диво-казкою за віконечком,
Сива ластівко, сиве сонечко...

О. Г.

Галина Маняко

Ви чуєте? Співає Україна,
То виступає Матвієнко Ніна,
Народу сонячного сяюча перлина,
І пісня наша з нею не загине.

Тобі спасибі, Матвієнко Ніно,
Що ти не зрадила ніколи Україну,
Що пісню материнську зберегла,
І що її нащадкам принесла,
Як найдорожчий скарб, як ту святиню,
Що вічність береже для Батьківщини.
Співає пісню дочка України
І розцвітає у серцях калина.

ДОЛЯ ОДНІЄЇ ЖІНКИ

1946 року юна **Валентина Чорна** повернулась з Німеччини (була насильно вивезена на роботу) на рідну землю до Дніпропетровська. Наступного дня була заарештована і як „ворог народу" (звинувачена в націоналізмі за те, що в домашній бібліотеці були книжки українською мовою) вивезена в далеку Іркутську область. Вона пройшла всі кола пекла, але зберегла душу. В цьому їй допомогло Слово.

Вірші, написані за ґратами, сповнені глибоким трагізмом. Пропонуємо вірш, написаний на засланні. І фото. Такою була Валентина Чорна перед арештом.

———————

СИНУ ВЛАДИСЛАВУ

Я дивилась в очі і війні, і смерті.
У сімнадцять перша зморшка пролягла.
Друга зморшка в мене з того дня на серці,
Як життя, мій синку, я тобі дала...
Як і кожна мати, я вже так раділа,
Вчувши рідний голос серед немовлят...
Від тієї хвилини я й оторопіла,
Бо родився син мій, ой! по цей бік ґрат...
Ти з'явився, синку, у тайзі Сибіру,
Там, де твоя мати — в каторзі-тюрмі,
Де сніги, заноси, де конвой і звірі,
Де невольні люди вже глухі й німі...
Нам ніхто сьогодні квіти не дарує,
Теплих слів привіту — їх не буде теж,
Бо твоя поява лиш мене хвилює
Почуттям тривоги й радості без меж.
Попросимо ж, сину, в Боженьки удачі,
Щоб не розлучав нас, щоб жили удвох.
Будемо без квітів і без передачі.
Нам би поскоріше кинути острог...
А якщо загину, як мене не буде,
Мо' судилось вмерти рано по весні,
Хай тебе доглянуть добрі, щирі люди,
Я ж тобі щоденно снитимусь вві сні...
Щоб мій образ вічно пам'ятав, дитино,
Без задуми серце щиро віддаю;
Щоб моя зернина і моя кровина
Знову відродилась в рідному краю.

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS
HAMILTON BRANCH

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ВІДДІЛ У ГАМИЛЬТОНІ

LE CONGRÈS UKRAINIEN DU CANADA
SECTION DE HAMILTON

СВЯТКУЙМО ПЕРШЕ СТОЛІТТЯ ПОСЕЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ!

Ласкаво просимо взяти участь у святкуваннях 100-ліття Поселення українців в Канаді. Конгрес Українців Канади, Відділ в Гамільтоні відзначуватиме це століття від 10-го до 17-го травня, 1992. Кульмінаційна точка святкувань буде посвячення пам'ятника на площі Міської Ради.

Неділя, 10-го травня - Офіційне відкриття святкувань - День Молоді
3-та год дня - Гейдж Парк

Понеділок, 11-го травня - Показ Історичної і Модерної Ноші
7:30 год. вечора - Заля Собору Св. Володимира
Вступ - $5.00

Вівторок, 12-го травня - Інсценізація "Поселення Українців в Канаді",
артисти Іванна Карасевич і Август Шеленбирг
7:30 год. веч. - Заля Собору Св. Володимира
Вступ - $5.00

Середа, 13-го травня - Вечір "Караван" - Спів, танці, смачні страви
7-ма і 9-та год веч. - Заля Собору Св.Володимира
Вступ - $5.00

П'ятниця, 15-го травня - Концерт Української класичної музики,
піаністи Юрій і Нела Кречковські, солісти
Закарпатської Фільгармонії з України
7-ма год. веч. - Гемилтон Плейс
Вступ - $15.00, Сеніори і студенти $10.00

Субота, 16-го травня - Величавий Беннет і Баль
Гемилтон Конвентіон Сентер
Квитки $75.00 за два, $40.00 за один

Неділя, 17-го травня - Посвячення Пам'ятника на площі Міської Ради
3-тя год. дня

Квитки - Об'єднана Кредитова Спілка, 1252 Бартон вул. схід, Гамільтон
Більше інформацій можна довідатися від:

Проф. Ігора Чорнейна, Голова Конгресу Українців Канади, Відділ в Гамільтоні
Тел. (416)627-1050

або

Орисі Сушко, Голова Комітету Століття
Тел. (416)383-0222

СВЯТКУЙМО РАЗОМ, ЩОБ ВШАНУВАТИ НАШИХ ПІОНЕРІВ, ВІДЗНАЧИТИ СУЧАСНІСТЬ І ВИРОБИТИ ВІЗІЮ НА МАЙБУТНЄ!

КОНФЕРЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

САСКАТУН, САСК.

В днях 3-4 квітня відбулася конференція Союзу Українок Канади та засідання членів Музею Союзу Українок з представниками від філій музею з інших міст.

На конференцію Союзу Українок Канади були запрошені голови провінційних управ Манітоби, Саскатуну, Британської Колюмбії та від управи на Східню Канаду, як також референтки від провінційних управ та гості. Були розглянуті справи, порушені ще на 47-му з'їзді Союзу Українців Самостійників.

Одною з головних точок було перенесення Централі Союзу Українок на Схід Канади, був перегляд всіх дрібних справ, пов'язаних з перенесенням.

Було остаточно вирішено, що таке перенесення відбудеться і було доручено Східній управі зробити відповідну підготовку до цього. Централя має перейти на Схід після 48-го з'їзду, що має відбутися в наступному (1993) році в Вінніпезі або ж на Сході Канади.

Обговорювались проблеми, пов'язані з журналом „Промінь", в основному — брак коштів на покриття видання журналу, зменшення передплатників, та працю в редакції журналу. Представники Централі в цій справі мають відвідати редакцію журналу.

Розглядали справи про обов'язки і завдання референток 1) журналу, 2) публікації ім. К. Кобринської, 3) добродійної, 4) культурно-освітньої, 5) архіву, 6) молодшого СУМК'у, 7) мистецтва, 8) міжнародніх справ і амнестії, 9) жіночих справ, 10) українських сучасних справ, 11) організаційної референтки, 12) дитячих садочків, 13) шкільництва, 14) консумерів, 15) горожанства, 16) багатокультурности, 17) музейної фундації.

Між іншим, Східня філія Музею представила плян спровадження мистецької виставки з України, якщо будуть зібрані кошти для цього(2,5 мільйона долярів). Це, звичайно, дуже висока сума і цей проект підлягає ще докладнішому розгляненню.

Пані Сушко, голова комітету століття, познайомила нас з пляном святкування 100-ліття в Гамільтоні, яке відбудеться 10-17 травня і закінчиться відкриттям пам'ятника на площі Міської Ради.

Розробку дальшої праці доручено провінційним управам з тим, щоб пізніше зробити підсумок і винести загальні рішення.

Наради пройшли успішно, всі залишили конференцію з наміром активно виконувати покладені на тих обов'язки.

О. Г.

ГАМІЛЬТОН, ОНТ.

Особливу увагу звертаємо на концерт піяністів з м. Ужгород, Україна, який відбудеться 15-го травня в 7-й год. вечора в Гамільтон Плейс. Вступ 15.00 дол., а від пенсіонерів і студентів 10.00 дол.

Відомі піяністи Закарпатської України, Юрій і Нела Кречковські, в своєму репертуарі виконуватимуть твори Чайковського, Лисенка, Ревуцького, Колесси, Рахманінова і інших.

Юрій Кречковський носить звання заслуженого артиста України, виступав в різних містах Европи з великим успіхом.

Нела Кречковська — викладач Ужгородської консерваторії, як солістка також виступала в Европі.

Ласкаво запрошуємо гостей підтримати своєю присутністю мистців з України.

Орися Сушко

ГРОМАДСЬКА ХРОНІКА

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ С.У.К. ПРИ КАТЕДРАЛЬНІЙ ГРОМАДІ СВ. ІВАНА

ЕДМОНТОН, АЛЬТА.

Збори відбулися в неділю 8-го грудня, 1991 р. Предсідниця зборів, голова Відділу Мирослава Фербей привітала членок — перші збори після проголошення незалежності України — „Слава Україні!" Прот. о. М. Равлюк, настоятель Катедри, промовив молитву. Однохвилинною мовчанкою і відспіванням „Вічна Пам'ять" вшановано померших членок Відділу. Прот. М. Равлюк привітав членок і дав признання Відділові за велику проороблену працю при громаді. Отець Т. Удод привітав і висловив своє бажання як найскоріше познайомитися з усіма членками. Пан Омелян Єринюк, голова Катедральної громади, привітав членок з нагоди 65-ліття Відділу і висловив признання членкам за умілий провід і велику працю на користь нашої Катедри. Запросив всіх членок на Вечерю, яку приготувила церковна управа. Потім слідували річні звіти членок управи Відділу. Звіти голів різних комітетів були подані в жовтні місяці. Подаємо ширший звіт голови Відділу М. Фербей, який включає загальну працю Відділу.

ЗВІТ ГОЛОВИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Як мило вітати Вас всіх в цей радісний час, коли ми довідалися, що Україна вже вільна. Ми живемо в історичнім часі нашого народу, і ми дякуємо Богу, що дочекалися того, що українці будуть господарями своєї землі. Слава Україні!

Щиро Вас всіх вітаю з нагоди річних зборів і дякую Вам за Вашу численну присутність.

Як голова цього відділу, я старалася виконувати свою працю як слід. Я провадила місячні збори, збори екзекутиви, як також відвідувала збори наших різних комітетів. Також відвідувала збори, які відбувалися у нашій громаді і поза громадою, і репрезентувала наш відділ, коли я була запрошена.

Відвідувала збори церковного заряду і давала привіти на церковних обідах, празниках, святах, чайних приняттях, які відбувалися у нашій громаді і в сусідніх громадах.

Ми є найбільший відділ в Канаді — маємо 290 членкинь. Цього року вписалося 6 нових членкинь, а це: Діяна Феняк-Понич, Надія Гиманик, Емілія Філіпенко, Леся Солтикевич, Олександра Рупченко і Домка Сапига. Щиро Вас всіх вітаємо в нашому відділі.

На жаль, відійшли у вічність 4 членкині нашого відділу, а це: Марія Дзура, Анна Сибак, Текля Кругляк і Зоя Сорокан. Вічна їм пам'ять!

В нашім заряді ми маємо 15 осіб, як також 26 голів комітетів. 10 осіб на телефонічнім комітеті і 12 голів так званих місячних комітетів, які займаються проведенням праці в різних товариських імпрезах, які відбуваються при нашій громаді. Щира їм подяка за це.

Праця в нашім відділі є різноманітною. Велика наша відповідальність за наших дітей, за нашу молодь. Ми також стараємося поширювати нашу освітньо-культурну працю і підтримуємо нашу церкву.

Починаючи від наших найменших, праця з нашими дітьми дуже гарно розпочалася. Пані Маріянна Базюк, голова комітету „Ясла", працює з родичами дітей, які доглядають дітей по черзі і таким чином дають нагоду другим родичам відвідувати Богослуження. Щира їм подяка.

Пані Мирося Масло з великим ентузіязмом провадить працю в Садочку, який відвідує 31-на дитина, маємо 3 кляси. Сподіваємося більше дітей до нового року. Пані Мирося разом з своїм комітетом дуже стараються щоби садочок був фінансово самостійним і плянують різні проєкти для здійснення цього. Ми дякуємо їм за те.

Пані Марія Коздровська далі очолює Українську школу і школу танків. Українську школу відвідує 20 учнів, а школу танків — 30 студентів. Ці комітети будуть мати концерти і просять нашої підтримки і участи.

Цього року Молодший СУМК знову є під умілим проводом Пані Маріяни Маковської.

Учащають 36 студентів і праця успішно провадиться.

Хочу сказати що, між іншим, Молодший Відділ СУМКу взяв участь у Всеукраїнському З'їзді СУС у серпні в Саскатуні і за їх різноманітну щиру працю на протязі року, за вживання української мови в відділі. Молодший Відділ СУМК при Катедрі Св. Івана виграв Трофею подружжя Базюків, як найбільш активний відділ Молодшого СУМК в Канаді. Щира подяка і признання належиться цим Сумківцям, як також голові комітету Маріанні Маковській.

Ми далі заохочуємо дітей учащати на освітні курси в Інституті Св. Івана, на оселю „Барвінок" і підтримуємо їх морально і фінансово. Цього року 21-на дитина скористала з нашої фінансової підтримки.

Цього року наша бібліотекарка Пані Орися Єринюк вложила надзвичайно багато праці, щоби довести до порядку нашу бібліотеку. Щоби допомогти в цій справі куплено комп'ютер, де записуються всі книжки (внесено в каталог до цього часу 2,455 книжок). За це велике діло, належиться Пані Єринюк признання і подяка. Ми маємо дуже добру діяльну бібліотеку і ми заохочуємо Вас заходити до бібліотеки і позичати книжки.

Пані Орися Єринюк і Пані Ольга Проць, освітньо-культурна референтка, влаштовували святкування „Свято Книжки". Др. Юрій Луценко виголосив дуже гарну промову з нагоди цього свята. Після цього присутні мали нагоду оглянути бібліотеку і позичати книжки.

Цього року, 25-го серпня, наш відділ відсвяткував з великим успіхом 65 літній Ювілей нашого існування. Щира подяка Пані Василині Даркович і її комітетові за велику проведену працю. З нагоди цього ювілею, слідуючі членки були відзначені: **Почесні Голови** — Дарія Янда і Софія Василишин. Про заслуги відзначених членок сказала Голова М. Фербей і вручила їм відзнаки-смолоскип з діамантом. З нагоди 100-річчя поселення Українців в Канаді вшановано основательку-членку Агафію Янішевську, що цього року буде мати 100 років. З співанням „Многі літа" вручено святкову грамоту пані Йоанні Дженис, невістці пані Янішевської, яка на жаль, не могла бути присутня на ювілеї.

Почесні Членки: Наталка Мелничук, Анна Скуба, Марія Гринчук, Анна Особа, Анна Мельник, Параня Калат і Мирослава Фербей.

Відзначення за 50 років в відділі — Леся Івасюк і Марія Косташ.

Відзначення за 50 років в Союзі Українок Канади — Луіза Феняк і Фіона Пелех.

Спеціяльне відзначення — Розалія Фарина.

Відзначення піонерів з нагоди сторіччя поселення українців в Канаді — Йосефа Фарина, Марія Федорук, Анна Ґреґорі, Параня Саламандик, Марія Грегор, Гафія Янішевська, Дора Малик, Анна Романюк, Ольга Слюсарчук.

Відзначення за 25 років у відділі — Зоня Лазарович, Богдана Масло, Марія Самоїл і Олена Урбан.

Приємно було побачитися і розмовляти з цими піонерками, які прибули на свято разом відсвяткувати цей важливий ювілей.

На цей Ювілей Провінційний Музей зробив прекрасну піонерську виставку, яку присутні мали нагоду оглянути після нашого святкування.

Також 25-го серпня, 1991 р., з приводу проголошення Самостійної України, я взяла участь у Маніфестації української спільноти міста Едмонтону. Маніфестація відбулася в 3-тій годині по обіді біля парляменту. З нашим прапором я репрезентувала наш відділ при Катедрі св. Івана.

Пані Катерина Гавриш, голова Добродійного Комітету, разом з своїм комітетом відвідують хворих і немічних наших членкинь по лікарнях, старечих домах і приватних домах. Це є благородна праця і їм належиться наша щира подяка. Спеціяльна подяка Пані Катерині Гавриш, яка ніколи не відмовляється від праці, за що ми їй щиро дякуємо.

З нагоди 100 річчя поселення українців в Канаді тема нашого Осіннього Балю була „Подорож у Минуле". Баль успішно відбувся під умілим проводом голови Комітету Пані Лесі Погорецької і її Комітету.

Церковний Комітет, який очолюють Пані Богдана Масло і Галя Маґусяк вкладають багато праці в прикрашування нашого Катедрального Храму, як також подають перекуску першої неділі в місяці після літургії. Щира подяка за Ваш труд і посвяту.

Приємно було нашому відділові гостити діточу групу „Струмочок" з України. На цім принятю ці діти мали нагоду познайомитися з нашими дітьми, які відвідують двомовні школи в Едмонтоні. Це був незабутній вечорок для цих дітей.

Харитативний Фонд створений на будучі потреби нашого відділу. Рекомендація є щоб фонд зріс поверх $100,000.00 і щоб ми заохочували членкинь жертвувати на цей фонд.

Колосальну працю в наш відділ вкладають членки, які помагають приготовляти і видавати

(Продовження на стор. 10)

1991 ЧЛЕНКИ ЕКЗЕКУТИВИ І РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУК ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА

1-ший ряд: (зліва направо) Леся Івасюк, Леся Погарецька, Мирослава Хом'як, Філя Кругляк, Мирослава Фербей — голова, Катерина Гарасин, Ірина Сепин, добр. Ольга Бойчук, Наталка Кіт, Беверлі Скейд.

2-гий: ряд Галя Райчеба, Марія Косташ, Анна Особа, Емілія Репка, Марія Гринчук, Йоанна Дженис, Парання Крокош, Ґеня Романчук, Катерина Гавриш, Анна Кравець, Галя Маґусяк, Наталя Базюк.

3-тий ряд: Галя Домитрак, Парання Калат, Марлін Коздровська, Джералдін Наконечна, Маріанна Базюк, Стефка Обоховська, Богданна Масло, Мирося Масло, Маріяна Маковська, Василина Даркович.

65-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ — СЕРПЕНЬ 1991
ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ С.У.К. ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА
В ЕДМОНТОНІ, АЛЬБЕРТА

СВ. ІВАНА...

(Продовження з ст. 10)

їжу на бенкети, весільні прийняття, похоронні обіди і інше під умілим проводом наших кухарок — пані Катерини Оґінської і пані Юлії Чаглей. На жаль, пані Чаглей провадила цю працю лише пів року через брак здоров'я. Щира подяка їм за їх працю, як також подяка пані Катерині Гарасим і пані Ірині Сипин які займаються похоронними обідами, пані Лесі Погорецькій за організування всіх імпрез.

Щира подяка членкам нашої управи, всім референткам, які так вміло провадили свою працю як також дякую кожній членці за віддану працю минулого року.

Щира подяка нашому настоятелеві протоієрею Миколаю Равлюкові, отцеві Тарасові Удодові і отцеві Флякові за поміч і поради.

Цей другий рік мені, як голові цього відділу, був надзвичайно приємний і приніс мені велике особисте задоволення. Щиро дякую Вам Всім за Вашу щирість і за Ваше тепле відношення до мене. Я це ніколи не забуду.

На кінці, хочу сказати що приходять мені на думку слова нашого дорогого протоієрея Остапа Фляка в проповіді в „Неділю Жінок-Мироносиць".

Отець сказав, що церква кличе нас, жінок, наслідувати життя і діла цих жінок-мироносиць в нашому власному житті. Вони служили Богові, послужім і ми Йому, а нагод в теперішній час є дуже багато.

Він сказав, що нема тепер жінок-мироносиць, але є відділи Союзу Українок Канади при наших Українських громадах, які виконують таку працю.

І ці теперішні жінки-мироносиці поодиноких відділів можуть дуже багато послужити Тілові Ісуса Христа — його святій Церкві і в такий спосіб наслідувати жінок-мироносиць.

У річних звітах наших відділів, які є поміщені в журналі „Промінь", подається багато інформацій, як можна наслідувати жінок-мироносиць.

Жінки пишуть: Ми щиро працюємо для церкви, колядуємо, прибираємо і прикрашуємо нашу церкву, приготовляємо Святу Йорданську Вечерю, відвідуємо хворих, ми пишемо писанки, вишиваємо, виробляємо мистецькі речі, а здобуті таким чином гроші йдуть на поміч нашої церкви.

Також жінки жертвують на музей, потреби КУК, на біблії в Україну, дітям Чорнобиля і на інші добродійні цілі.

Пам'ятаймо, що часи тепер змінилися, є наші ближні, що потребують нашої допомоги і до нас руки простягають.

Так як робили жінки-мироносиці, так і ми робімо,
Йдім до Господа Бога, як йшли вони,
Єднаймося через нашу працю, як єдналися з Богом вони.

Щасти нам Боже!

Мирослава Фербей

Пожертви Відділу 1991

Катедра св. Івана в Едмонтоні	$20,000
Дітям в Чернівцях	1,000
Батьківський Ком. Укр. Освіти в Альберті	500
Дар Арх. Єпископові Івану	500
Укр. Музей С.У.К. — Філія в Альберті	500
Інтер. Амнестія	200
Університет в Альберті — Славістична Бібліотека	200
Орден св. Андрея в Едмонтоні	150
А.С.Т. Телерама	100
Інститут для Сліпих	100
В.О.Н.	100
Субсидії учасникам укр. курсів — Освіта і Барвінок	2,625
Молодший Хор	645
Виплачено до Централі С.У.К.	1,958
Промінь — пресовий Фонд і пожертви членок	1,286
До Відділу парафії св. Антонія	200

Управа Відділу С.У.К. при Катедральній Громаді св. Івана — 1992:

Бувша Голова	Ф. Кругляк
Голова	Мирослава Фербей
1-ша заступниця	Добр. Ґеня Равлюк
2-га заступниця	Галина Єринюк
3-та заступниця	Катерина Гарасин, Ірина Сепин
4-та заступниця	Оля Камінська
Рекордова Секретарка	Леся Івасюк
Кореспонденційна Секретарка	Марія Прокопів
Заступниця Секретарки	Наталка Мельничук
Касирка	Наталка Кіт
Заступниця Секретарки	Беверлі Скейд
Контрольна Комісія	Параня Крокош, Наталка Дептух, Осипа Михайлишин

Комітети:

Амнестія	Леся Солтакевич
Архіви	Наталя Базюк
Архівні протоколи	Йоанна Дженис, Анна Кравець

Добродійний	Катерина Гавриш
Харитативний	Джеральдін Наконечна
Церковний	Богданна Масло
Приятельська Кава	Галя Маґусяк
Ясла	Марія Анна Базюк
Садочок	Мирослава Масло
Культурно-освітний	Анна Звоздецька
Укр. Школа і танки	Марлін Коздровська
Молодший СУМК	Маріяна Маковська
Осінний Баль	Єлена Шарабун
Почесні Членки	Ольга Ганночко
Маєтковий	Філя Кругляк, Стела Обоховська
Ювілейний	Василина Даркович
Бібліотекарка	Орися Єринюк
Членський	Мирослава Хомяк
Музейна Фундація	Надія Боднар
Промінь	Анна Томняк
Соціяльний	Ґеня Романчук
Телефонічний	Віра Понич
Укр. Справи	Марія Гринчук
Local Council	Карла Козак

Місячні Комітети:

Січень	М. Фербей і Ф. Кругляк
Лютий	Є. Шарабун і Л. Погарецька
Березень	" "
Квітень	К. Гарасин
Травень	Вай Романчук
Червень	К. Гунчак
Липень	Ф. Пелех
Серпень	К. Гавриш
Вересень	І. Сепин і С. Обоховська
Жовтень	К. Гобден
Листопад	О. Камінська
Грудень	С. Поченюк

Після вибору управи на 1992 рік присутні гостилися смачною перекускою.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ С.У.К. ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

СТІНЕН, САСК.

Збори відділу відбулися 15-го грудня 1991 р. в церковній залі в присутності 22-х членок. Голова відділу Марія Курковська відкрила збори молитвою, покійним членкам проспівали „Вічна пам'ять".

Предсідницею зборів була Марія Курковська, секретаркою — Анна Ковальчук.

Після прочитання протоколу з минулорічних зборів і після звітів референток Марія Курковська подякувала всім за добру співпрацю та просила й надалі в згоді спільно працювати.

На протязі року відбулось 8 місячних зборів і 2 засідань управи.

Збори проводимо українською мовою, читаємо обіжники і кореспонденцію.

Разом з членами громади колядували на церкву, влаштовували Свят Вечір, готували обіди перед постом, в Провідну неділю, на храмове свято, помагали при похоронах і приготовляли поминальні обіди.

Святкували 100 річчя українського поселення в Канаді спільно з окружними відділами. Приймали участь у відкритті оселі „Тризуб" і у виборі окружної королеви.

Референтка добродійства разом з членами провела збірку на Червоний Хрест, висилали картки з побажанням здоров'я хворим.

Відбули Місійне Богослужження, гостили представниць музею з Саскатуну — пані М. Савіцьку і пані А. Холод.

Вшанували одного члена на 75-ий день народження. Вшанували батьків на „День Батька".

Помагаєм чистити оселю „Тризуб" і варимо вареники для дітей. Успішно розіграли ковдру.

Жертвували на місцевий пам'ятковий фонд, провінційній управі СУК, на оселю „Тризуб", на "Telemiracle", журнал Промінь", на парафіяльну хату (купили сушарку) і, головно, на церкву.

Фінансовий звіт: лишилось з 1990 р. — $8,483.25, прибуток $5,515.50, видаток $5,444.24, в касі $8,525.50.

Заряд на 1992 рік: голова — Марія Курковська, заступниця — Адонія Козменюк, секретарка — Анна Ковальчук (рекордова і кореспонденційна), заступниця Анеля Цуркан, фінансова секретарка і касирка — Анеля Королюк.

Контрольна комісія: Антонія Корпан, Анеля Цуркан, Франя Гунька.

Господині: Адонія Козменюк, Парася Ґурська, Вікторія Королюк, Надя Боднарек, Франя Гунька.

Церковний комітет: Марія Вігнан, Марія Курковська, Анна Парасюк, Анна Чегорська і Анастасія Анака.

Референтки: мистецтва і музею — Василина Стеренка (вона ж керує хором), журналу „Промінь" — Єлисавета Цуркан, добродійства — Анастасія Анака.

Сестриці: Гелена Жмут, Орися Лозинська, Анеля Цуркан.

Молитвою „Достойно є" закінчили збори.

Анна Ковальчук
секретарка

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ, САСКАТУН, САСК.

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА

Відділ ім. О. Кобилянської в Саскатуні відбув День Членства в неділю по полудні 23-го лютого ц.р. в катедральній залі Пресв. Тройці. Після Літургії люди затрималися на цю імпрезу. Це давно закріплена традиція відзначувати членів за довголітні труди, а новоприйнятих познайомити з цілями і працею організації.

Залю прибрано відповідно до характеру свята. На головній стіні за президіяльним столом розвішено великого розміру картку з великим кольоровим смолоскипом, емблемою Союзу У.К., вище нього тризуб, під смолоскипом назва відділу, а по боках гасло організації: ШАНУЙ СВОЮ ПРАДІДІВСЬКУ ВІРУ І ЦЕРКВУ, НЕСИ ПЕРЕД СВІТОМ ГІДНІСТЬ СВОГО НАРОДУ. По обох боках президіяльного стола був довгий стіл, застелений вишиваним обрусом. Живі квіти доповнили декорацію. За тими двома столами засіли відзначені членки. Столики для учасників були так само прикрашені вишиваним накриттям, і на середині був стоячок з блакитним прапорчиком, на якому розмальовано жовтим кольором тризуб і канадську емблему кленовий листок.

Донна Грицак, касієрка відділу і учителька недільної школи, виконувала ролю господині, провадила програмою. Вона відкрила імпрезу гимном Союзу, співом записаним на тасьмі, та вступним словом привітання. Настоятель катедри о. Тарас Крочак провів молитву. Голова відділу Анна Михайлюк привітала учасників, пояснила ціль такої імпрези і висловила радість, що між присутніми є крайова голова Союзу Марія Воронюк і голова Провінційної Екзекутиви Марія Цьона, яка прибула на цю оказію з Блейн Лейку. Обидвох вшановано корсажем, як також і голову відділу Анну Михайлюк.

Молоденький цимбалістий Доні Бобовський вправно відіграв на цимбалах кілька народних мелодій. Після того приступлено до відзначення членок. Анна Михайлюк представила кожну членку, подала побіжно її життєпис, роки праці у відділі, якщо була в інших відділах про це згадано, далі — які пости займала в організації, які особливі заслуги має. Найперше представлено новоприйнятих членок і кожній вручено статут Союзу, членську грамоту та адресар відділу.

До нових членок належить: Ненсі Ясновська, Марія Калин, Айлін Гаврилів.

У другій категорії за 25 років приналежности до організації відзначено: Розалію Антимнюк (почесна), Ольгу Стефанюк, Фіялку Лесько. Кожній вручено квітку-гвоздику, статут і грамоту.

(Зліва направо) Анна Папіш, Анна Чуй, Марія Савіцька, Катерина Грицак

Дійшовши до 75 років життя, членки заслуговують на почесне членство. У цій категорії вшановано: Анну Чуй, Марію Савіцьку, Михаліну Симчич, Анну Папіш, Марію Забавську, Катерину Гуцал, Марію Кирилюк, Вікторію Черній, Параню Ґрещук, Дору Рак. Кожній дано квітку, грамоту і статут.

Сидить Донна Грицак, Анна Михайлюк — голова Відділу

Головну доповідь дала Марія Воронюк, краєва голова Союзу, на тему „Наші здобутки". Текст доповіді покриває ранні роки нашого життя в Канаді, коли Інститут ім. П. Могили в Саскатуні був сильним культурним осередком, з якого вийшли тисячі національно свідомої молоді, яка стала в проводі українського життя. Зокрема студентки-могилянки виконали велику ролю у розвитку українського жіночого руху та розбудували Союз Українок Канади. Доповідачка подала побіжно загальний огляд праці Союзу в різних ділянках від початку його існування. Союз має за собою великі здобутки і заслуги, між якими на першому місці стоїть Український Музей Канади. Вона закінчила словом, що український народ постав до творення державного життя і це повинно бути для нас спонукою до більш інтенсивної праці для допомоги Україні.

(Зліва направо) Ненсі Ясіновська, Марія Калин, Ольга Стефанюк, Розалія Антимюк

Діяна Грицюк, сумківка, промовляла від молоді в англійській мові. Вона сказала, що минуле треба шанувати, традиції мають велику вартість, але одночасно треба йти з духом часу, достроюватися до змін у житті, щоб не було застою. Між молодим і старшим поколінням є прірва через брак знання української мови. Треба взяти це до уваги. Треба виявити толерантність, призначити молоді обов'язки в організації, щоб вона почувалася бажаною, потрібною.

До слова покликано гостю Марію Цьону. Бадьоро і палко вона промовляла. Звернула увагу на велику потребу оживити життя скрізь у наших громадах, бо воно занепадає. Треба далі звертати увагу на збереження української мови, на читання, щоб високий рівень нашого життя, що ми осягнули в Канаді за 100 років, не знижувався.

Донна Грицак висловила подяку Марії Воронюк за її інформативну доповідь, Діяні Грицюк за її завваги відносно молоді, Марії Цьоні за добрі поради.

Місяць лютий здавна ввійшов в програму Союзу як місяць, в якому відділи вшановують поетесу Лесю Українку. Текля Ларіоник прочитала уміло статтю про Лесю Українку з „Променя". Марія Кіндрачук прочитала з особливою увагою поему Лесі Українки — Contra Spem Spero.

Кожного року на такій імпрезі відділ дає передплату „Променя" на розігравку. Цього року це пройшло таємним значком під горнятком і Михаліні Лемко пощастило отримати передплату.

Господиня Донна Грицак закрила імпрезу кінцевим слово подяки всім за участь в імпрезі, а паням за приготування перекуски, зокрема сумківкам за допомогу з перекускою. Учасники ще довго весело гуторили при каві.

С. Стечишин

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ

Річні збори відбулися 24-го листопада 1991 р. Збори відкрила голова відділу Анна Михайлюк в присутності 55 членок. Отець Т. Крочак провів молитву, вшанували покійних членок.

Предсідницею зборів була Анна Клапущак, секретаркою, — Анна Федейко.

Анна Михайлюк дала звіт за рік праці. Вона підкреслила, що минулий рік був переповнений працею і святкуванням, але при добрій співпраці членок закінчився усішно.

Святкування 100-річчя поселення українців в Канаді відбулось разом з катедральною громадою 8-го червня на оселі „Зелений гай".

Від 7-го до 11-го серпня відбувся 47-й з'їзд Союзу Українців Самостійників, а разом з тим відбулось і святкування 65-ліття Союзу Українок Канади. Відділ нараховує 210 членок, всім прийшлось попрацювати. На з'їзді було 8 делеґаток від нашого відділу.

На чаю членства було вписано декілька нових членок, 65 членок було відзначено як почесних за довгу працю для СУК і для православної церкви.

Багато членок виконують культ. освітню працю. Це опікунки сумківців, вчительки української і недільної школи. Членки опікуються музеєм, співають в церковному хорі. Ми брали участь у святі Л. Українки і Т. Шевченка.

Крім цього, влаштовуємо обіди на церковні свята, день Матері, день Подяки і інші.

Для придбання коштів влаштовуємо базарі, ювілейні, весільні, похоронні і поминальні обіди. Провадимо збірку фондів для музею і для церкви.

Відвідуємо хворих, даруємо, великодні кошики і квіти.

За минулий рік прихід був 58,882.50, розхід $81,247.82, в касі лишилось $12,722.97.

Голова Анна Михайлюк подякувала членкам за щиру працю, за довір'я до неї і побажала новій управі успіхів у виконанні взятих обов'язків.

Управа на 1992-й рік:
голова — Анна Михайлюк, *попередня голова* — Анна Клапущак, *І-ша заступниця* — Оля Кей, *ІІ-га заступниця* — Емілія Табашнюк, *ІІІ-я заступниця* — Вікторія Керелюк, *рекордова секретарка* — Анна Федейко, *кореспондеційна секретарка* — Марія Савіцька, *касирка* — Донна Грицак, *дорадниця* — Марія Гарбус.
Референтки: Анна Холод — культ. освітня, Елсі Стефанюк, Елис Кіндрачук і Оля Вахняк — мистецтва, Марія Дорош — журналу „Промінь", Оля Гавриш і Марія Гарбус — архівів, Анна Гаврилів — бібліотеки, Розалія Жарман — членства, Галя Максимюк — музею, Алесія Клапущак і Адель Тріщук — молодшого СУМК'у, Лорейн Бабовська, Донна Михайлюк, добр. Богдана Крочак і Анна Папіш — старшого СУМК'у, Вікторія Балон і Марія Воронюк — шкільництва, Савеля Стечишин — укр. преси, Вікторія Керелюк — англ. преси, Савеля Олексин — представниця до „Жіночої Ради", Оля Кей — господиня, Анна Клапущак — конвінерка шпиталів, Марія Кіндрачук і Емілія Табашнюк — відповідальні за печиво, комітет чаїв — Доця Кулик, Кей Костик, Вікторія Керелюк, Барбара Дербалка, Адель Тріщук, Арлін Юзик і Дарія Евенс. Господиня — Оля Кей.
Контрольна комісія: Ливайна Букурак, Марія Савіцька, Савеля Олексин.
Представниці до відділу КУК: Марія Дорош, Анна Папіш, Галя Максимюк.
Почесні сестриці: Анна Макогон і Михаліна Лемко. Сестриці — Анна Чуй, Кей Костик, Розалія Керельчук, Марія Доктор, Марія Соловей, Анна Балан і Марія Чиганюк.

Анна Федейко
секретарка

У ДЕНЬ МАТЕРІ

Ми вітаєм Вас, Мамо!
Цей день призначений для Вас,
В цей день любови і пошани
Прийміть подяку цю від нас.

Найдорожча наша Мати,
Ви ночей не доспали,
І любов свою щиру,
Присвятили для нас.

Пригадую свою Матусю,
Пригадую ті щирі слова,
Її веселу тиху вдачу,
Щирі, безмежні співчуття.

Ми клоним голови низько,
В пошану Матері в цей день,
Прийміть подяку нашу щиру,
Червоні рози від дітей.

Для Вас це, Мамо дорога,
В цей день я Вас вітаю,
Це слово „Мама", це для Вас,
я кращого не знаю.

Це та Матуся, що не раз
Ночей не доспала,
Це та Матуся, що в неволі,
Діток повивала.

Виростала, доглядала,
З очей не спускала,
І щовечора потихо,
Молитву шептала.

Вона вчила вимовляти,
Перше слово „Мама",
І до себе пригортала,
Так і засипала.

Научила нас любити
Свою рідну мову,
Милозвучну та співучу,
Прекрасну, чудову.

Наша втомлена Мати,
Вас княгинею звати,
Ми корону даруєм.
Для Вас золоту.

Людмила Довжалко
Березень 1992 р.

ENGLISH SECTION

HONOURING OUR PIONEERING MEMBERS

Part 2

In the March 1992 issue of Promin we published the first three of a series of articles prepared as a Centennial project by the U.W.A.C. Maria Markovych Branch of Canora, Sask. honouring the pioneering members of their branch who are 85 years of age and older. We are pleased to be able to publish another four of these histories in this issue.

ANNA KONDRA DERKACH

Anna Kondra Derkach was born on April 25, 1899 to a young pioneer couple, Oleksa and Ewdokia Dyda Kondra, who arrived in Canada on July 12, 1898 and settled in the Mazeppa District in Saskatchewan.

Anna was the oldest child and grew up amidst hardships and joys. She remembers the beauty of their wooded surroundings, berry-picking, wild flowers and fearful mosquitos. She had to learn to care for the younger children; learned to cook, sew and clean, as well as helping with all the chores, gardening and haying.

On August 4, 1922 she married Saffron Derkach. They lived in Mikado for a short while, then homesteaded near Ituna, Saskatchewan. Later they farmed south of Verigin from 1929 to 1958. Here they raised three daughters: Olga, Livinia and Odarka. Anna loved gardening and flowers. She went into the business of raising a registered flock of hens, later turning to raising fryers.

Anna and her family belonged to the Mazeppa Church where they loved to attend at every opportunity. Anna became a member of U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch from 1932 to 1958. In 1957 Anna was honoured with a 25-year certificate of membership. She had been a treasurer for four years and member of the Church Sisterhood. In 1966 Anna joined the Canora branch. She was honoured in 1987 with a 50-year membership certificate.

ANNA DERKACH

Now at age 93, she enjoys fairly good health and lives in the Special Care Home, Gateway Lodge, in Canora, Saskatchewan.

OKSANA HLADUN

Oksana Hladun was born on August 31, 1905 in the Canora area, daughter of Elia and Anna (Kunetski) Monich. Elia Monich had come to Canada from the village of Penishentsi in Ukraina and her mother Anna came from Bridok (Bukovyna).

Continued on page 16

continued from page 15

OKSANA HLADUN

Their family regularly attended church in Burgis, Sask. There Oksana was united in marriage to John Hladun on February 24, 1924. They raised three sons, Paul, Nick and Stefan. (Stefan has died.)

Oksana was a member of the church sisterhood from 1936, at St. Michael's Church in Svydova near Canora. In 1964 she moved to Canora and became a member of the U.W.A.C. Maria Markovych Branch. Here she has always assisted with various program activities. She is always willing to help with the preparation of banquets and dinners.

Oksana is noted for doing beautiful Ukrainian embroidery and on occasion has donated her embroidered articles for sale to the U.W.A.C. She assisted with embroidering three sets of church altar cloths. She is also proficient in decorating Easter eggs and has prepared many of them for our Easter bake sales. She also bakes tasty doughnuts for bake sales.

Oksana is member of the Canora Gateway Lodge and with the other ladies prepares about six to seven dozen pysanky for their bake sale and give to residents of the Lodge.

MARY PURA

Mary Pura was born on April 25, 1903 in the village of Borgehobtsi, district of Ternopil, Ukraine, to Paul and Fedora (Ratushniak) Kotyk. They immigrated to Canada in 1906. Upon first arriving in Canada, they lived with her uncle Hawrylo Yurkiw in the Mazeppa district south of Mikado, Sask. They subsequently settled in the Rama, Sask. district. Mary attended school and the Ukrainian language was taught at home.

She recalls her father started farming with a team of oxen, breaking and clearing the land.

They attended the Dobrovska church and at Easter gathered by the church to have the traditional hayivki games and songs.

On November 9, 1919 she married Paul Pura and like other young pioneer couples had to do with whatever they could, using orange wooden crates as chairs and for cupboards for dishes.

Their children attended a school north of Tiny, Sask. Her husband loved to read "Visnyk", "Ukrainian Voice" and many books. They raised seven children. She was left a widow with small children and did her very best to educate them.

In 1958 May joined the U.W.A.C. Mary Markovych Branch in Canora. She participated in many activities of the organization as well as attending meetings.

In 1970 she sewed a complete set of black altar cloths to be used during Great Lent, also curtains for the kitchen in Rainbow Hall. She has enjoyed working with the ladies in helping with banquets and dinners in the Hall.

MARY PURA

Honouring Pioneers
continued from page 16

DORA UNICK

Dora (Halyk) Unick was born in 1905 in the village of Keziv, Ukraine. Her family immigrated to Canada and settled in the Buchanan, Sask. district.

Maria was not able to attend school as she had to help her mother take care of her younger siblings and help on the farm while her father was away earning a living for the family. Her brothers and sisters attended Bellanden School and the family attended Keziv church.

In 1918, 13-year-old Dora was united in marriage to Tymko Malanowski. They raised four children and lived to celebrate their 40th anniversary. The last 19 years her husband was ill and Dora had to do all the farmwork including milking 15 cows. Her children helped her with the farmwork but she insisted they get their education. She herself learned to read in Ukrainian and loved to read the "Visnyk".

She later married Steven Unick and they lived together for 14 years. Steven passed away in 1968. Dora lived in Canora and joined the U.W.A.C. Maria Markovych branch and offered her assistance to the activities in the U.W.A.C.

DORA UNICK

At the present time, Dora is a resident of the Gateway Lodge in Canora, after numerous heart problems and a stroke. She has prayed that God will look after her in her golden years and that she will not be forgotten. God be with you Dora!

ESSAY CONTEST

EARLY TEACHERS IN SCHOOLS

— by Tammy Oneschuk of Winnipeg
(5th prize story in U.W.A.C. Centennial Essay Contest)

It took a lot of determination, sacrifice and courage to become a teacher in the pioneer days. They had to be intellectual and determined to persevere their dream to become a teacher. We left the farm with little or no money and started off to Brandon college. Some people came from as far as Canora or Yorkton, Saskatchewan to Brandon (a little town outside of Winnipeg).

It wasn't easy! Students had to stay with the farmer — they slept, ate, and worked like the rest of the family. Many of them slept in one bed with maybe one or two boys, as usually the pioneer rooms had two rooms and two beds. Most of the families had ten to twelve children!

In some instances there was a teacherage. The teacherage was a little house with a box stove, a bed, table, and another room with a small wood cook stove, a stand for a pail of water and a water kettle. The school house had desks, a stove made from an oil drum can, a table and chair for the teacher and a wall of blackboard. Of course the teacher was given a box of chalk, which had to last them for the whole year or else!

Teacherages were usually propped up on a few stones, built of boards nailed 2' x 4', and the grass grew in between the dry floor boards in the summer. In the harsh winters you had quite a time to survive, as the water in the pail had usually frozen solid. Oh, there was a box stove — then with a lid on the top, and as long as you were awake, you could burn wood, turn your back to the stove, then turn to the front, and you were warm somehow. On the other hand, after you went to bed, in the morning your hair had hoar frost, and to start a fire with no newspaper was a miracle. So one would take a knife and cut

Continued on page 18

some pieces of wood. Most of the time one wouldn't bother because the teacher had to start a fire in the school before the children arrived. Those stove boxes were usually at the back of the room and the teacher sat in front of the room with frozen toes. Of course the teachers walked around the room to help the pupils and eventually their toes unthawed.

Every schoolyard had a small barn. The oldest child in the family was the driver. They would unhitch the horse and put it in the barn and go to school. The barns would be cleaned either by the parents or the oldest students in the spring.

The water was supplied by a pump beside the school. Very often the pump had to be primed before water could come out. The school had a pail to keep water in and a dipper back in the pail. If one child had measles and drank some water, soon everyone had the illness.

Every spring the children were asked to bring seeds and one day was allotted to dig the garden and put the seeds in. Carrots, peas, and radishes were the favourite vegetables. The children could pick some with permission from the teacher.

The readers were provided by the school board, and were passed on to the next grade — so the child would cherish that reader as their own eye. It was usually a one-room school with twelve grades present.

The children did not speak English. The teachers were instructed to punish the children if they spoke the Ukrainian language. This usually was to write 100 sentences: "I won't speak Ukrainian again in school", or stand in the corner for one hour, or even to be strapped on each hand until it was red. Some even stayed until 4' o'clock. Punishment was accepted in any form with no complaints from anyone.

There were very few library books. Those books that were present we read and re-read continually. Most of the reading was done aloud, to get the pronounciation of the English word. A lot of homework was given to all students, usually four hours each night.

The concerts were the best! Christmas concerts were the pride of the teacher. The better the concert the better the teacher. During the last week before Christmas the Ukrainian teacher would prepare some items in English, the rest in Ukrainian. Carols, recitations and even skits were performed. The parents would come with the whole family and watch the children perform. There were good times. The children would be obedient and helpful. At the end of the program each child got a bag of candies.

Sometimes the school would be closed from December 25th to February 14th as the weather was too severe and the snowdrifts were very bad. School then was carried right through the summer months and July was like a cookstove inside. In these cases often many children would faint, so the teacher would lie them on the floor and pour water on the pupil's forehead and they would come to. No child was sent home if they were ill, as schools had no phones. The teacher would have to cope with it all day long and then walk them home after 4' o'clock as sometimes as far as three miles.

Many young children started off to school as early as 6:00 a.m. They had little breakfast, but when lunch time came the children that had more shared with others who were hungry or exchanged lard sandwiches. Some brought boiled eggs, but in July by lunchtime it was not edible so the teacher had to give them peanut butter or sugar, as butter was melted into liquid since there were no ice boxes or fridges. Water was the only liquid the children drank. The children seldom had apples and other fruit.

Recess and lunchtime were their happiest moments. Most of the schools had a big enrolment, there would be many games going on.

The most practised game was piggie. Eight holes were made into a circle with one hole in the middle. Each child had a stick taken from the bush with a heavier twist at the end. The person in the middle with a hole and a piece of wood would try to put it into one of the holes. It was like playing hockey. Some children brought a ball from home, made from horse hair. The children would play baseball. Some schools would have one ball and bat for a year. Everyone respected each other. Football was also popular. Most of the teachers supervised by trying to teach them good sportsmanship.

The teacher in the community usually was the doctor, adviser and did most of the corresponding for the people. The lady teacher taught the girls how to knit, crochet, can fruit and sew.

Socially, the schools were halls for dances and meetings. Teachers had to help the people in those activities. The teachers were the guiding light in the community. Many of those pioneer teachers went off to higher education to help the Ukrainian people in Canada.

Even though the pay was very little a teacher was a very rewarding profession. Many of your students were seen to become doctors, lawyers, or politicians. With this in mind you forgot the hardships and remembered the good things your students became and that you were a part of it.

Continued on page 19

CULTURAL SCENE

TANYA AXIUK

This month's beautiful cover illustration of Promin is by Ukrainian Canadian artist Tanya Axiuk of Ottawa.

Tanya (Kislenko) Axiuk was born in Ukraine during the Second World War. Her family fled to Germany and later resided briefly in Belgium. They emigrated to Canada in 1951 and settled in Lachine, Quebec.

There Tanya completed her schooling and obtained top honours in Fine Arts for the province of Quebec. Recognition in the Hallmark School Competition resulted in her work being chosen for the Cross Canada Tour of the Canadian Society of Education Through Art.

She studied design, drawing and sculpture at the Montreal Museum of Fine Arts under the direction of Dr. Arthur Lismir, for three years on scholarships. During the summer months she worked as the supervisor of Arts and Crafts for the city of Cornwall, Ontario. Following her graduation from McDonald College at McGill University she taught at Dorval Gardens School for several years.

In 1987 Tanya Axiuck won first prize in "Le Grand Prix de la Peinture Canadienne." She has been the subject of a half-hour television documentary on her works and in 1990 was featured in an art book publication by Louis Bruens entitled "200 Visions Nouvelles de Peintres du Quebec".

Painter Tanya Axiuk

She is an active member of the Lakeshore Association of Artists and has participated in many exhibitions, including exhibitions in the Parliament Buildings in Ottawa. Tanya has had several very successful solo shows in Montreal, Toronto and Ottawa.

Currently she paints and teaches adult classes in oils. Her subjects cover a wide range — floral still life, landscape, figures, and Ukrainian themes, with a special interest in flowers. Her paintings are to be found in corporate and private collections across Canada, the United States and Europe.

NEW EXHIBIT OPENS AT UKRAINIAN MUSEUM

An exciting new exhibit comparing and contrasting the beauty of the Ukrainian, Western and Indian cultures, titled "Recent Works by Rajinder Dhand" opened on May 3, 1992 at the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon.

Artist Dhand uses batiks and watercolours to exhibit her works which she says pay tribute to her own culture, her new homeland and the host Ukrainian Museum.

Her art incorporates techniques dating back to the early centuries of India. The method of watercolour traditional to her native country involves successive layering of colour washes, allowing the paper to dry between applications and building up layers of colour. For her batiks she waxes both sides of the fabric and uses chemicals from India to produce vibrant colours.

Rajinder Dhand was born and educated in India and has been drawing since childhood. She holds an M. A. in geography, in Hindi literature, and one in drawing and painting. She has participated in numerous group shows and solo exhibitions in Saskatchewan, and has taught batik, watercolour and oil painting in India and Canada for a number of years.

The exhibit runs until June 14, 1992. For further information contact: Rose Marie Fedorak, Curator/ Director Ukrainian Museum of Canada, Saskatoon, (306) 244-3800.

NEW CHILDREN'S BOOK RELEASED

The publication of **Our Faith, Level One,** is the result of a labour of love. A volunteer committee of the Ukrainian Women's Association of Canada members is responsible for writing, editing, illustrating and publishing this book for our children.

This publication project was initiated by Mrs. Anna Zwozdesky. In her term as president of the National Executive of the UWAC, she visited the local branches throughout Canada. Members, especially young mothers, expressed an overwhelming need for a complete and distinct Ukrainian Orthodox religious program for our Canadian children. The Consistory selected a committee to establish a plan for developing a series of religious instruction books for our Church.

Our Faith, Level One, is a religious program for pre-school children. The author, Mrs. Kay Chernowski of Edmonton, used her expertise in early childhood education to prepare a user-friendly text. Mrs. Alice Nicholichuk from Saskatoon and her daughter Mrs. Kathy Maciulis from Toronto prepared the illustrations. Unique features of this religious education manual are that the 48 pages of illustrations are printed on one side only and that these pages are perforated. The drawings can be pulled out of the book and used as follow-up activities to the lesson, leaving the 66 pages of script intact for future reference. The lessons follow the Church year, beginning in the fall when children begin school and simultaneously return to organized church activities.

The lessons follow a consistant format. Each of the 36 lessons is numbered and titled. This is followed by highlighted headings: Objective, Prayer, Sharing Time, Offering, Lesson and Things To Do. Most lessons include the chapter and verse reference in the Bible upon which the lesson is based. Although the book is printed in English, the prayers and certain vocabulary unique to our Church are printed bilingually, in English and Ukrainian.

This book is designed to be used as a manual both for teachers and students during designated instruction time for church school classes. The book is equally appropriate for individual family religious education.

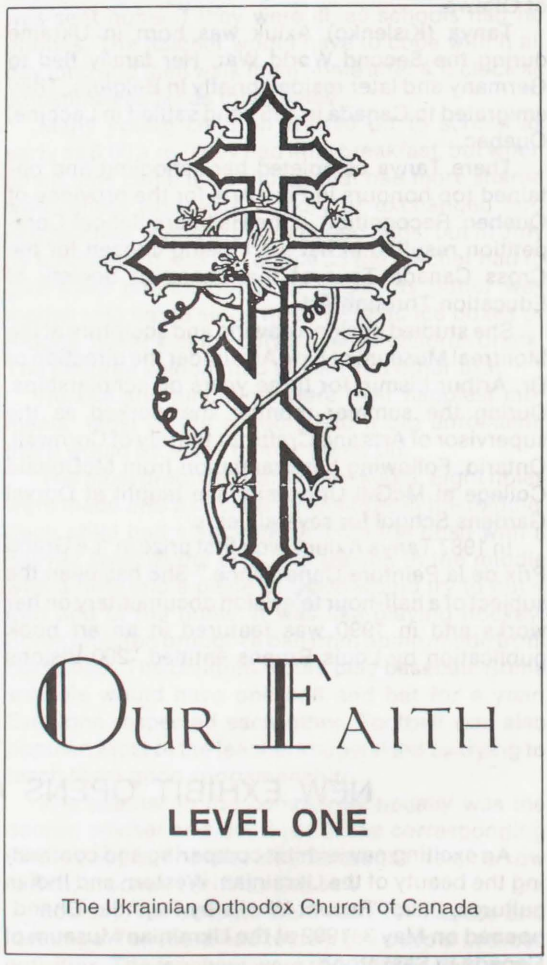

Our Faith, Level One, sells for $12.00 (+GST) and is available from the Consistory Church Goods Supply, 9 St. John's Ave., Winnipeg, Man. R2W 1G8 (204) 589-1191 or from the National Office of the Ukrainian Women's Association of Canada, 612-24th St. East, Saskatoon, Sask. S7K 0L1 (306) 244-1188.

— Submitted by
Mrs. Cecilia Kachkowski

HEALTH

BURNOUT

(Burnout — The Cost of Caring, by Christina Maslach, Prentice-Hall International Inc., New Jersey, USA, 1982)

Christina Maslach is regarded as a leading authority on burnout. She was one of the first psychologists to explore the burnout phenomenon, a phenomenon which she spent ten years researching. She holds a Ph.D. in social psychology and is an associate professor at the University of California at Berkeley.

According to Maslach, burnout is a syndrome of emotional exhaustion. It occurs most among individuals who do "people work": mothers, teachers, social workers, nurses, police and caregivers in various capacities. A person gets overly involved emotionally, overextends himself or herself and feels overwhelmed by the emotional demands imposed by other people. Caregivers feel drained and used up. They have a sense of emptiness, their work is meaningless, days do not begin with energy and enthusiasm. Life becomes a drudgery.

The malaise of burnout has physical symptoms. The victim is irritable, easily angered, very depressed. Often it leads to so complete an exhaustion that getting out of bed takes almost superhuman effort.

Not all people are prone to burnout. It depends on the character of the individual. There are burnout types. These are the people who bring total dedication and commitment to some thankless condition. They find it impossible to give up. They feel that with a little more effort and a little more insight, they will succeed. Admitting defeat is out of the question. They wear themselves out trying to make an impossible situation work.

Most burnouts are competent, self-sufficient men and women. When success escapes them, they tend to blame themselves and think it is some flaw in their character. They feel guilty and try even harder. They hide their problems and pretend that all is well.

Burnout begins slowly and may take years before there is a sudden flare-up. Some of the early signs of burnout are:

1. Do you tire easily?
2. Are you working harder and accomplishing less?
3. Are you increasingly cynical?
4. Are you invaded by a sadness you cannot explain?
5. Are you too busy to see friends, write letters, attend concerts?
6. Are you suffering from aches, pains, headaches, lingering colds?

In the course of a lifetime, it becomes necessary to review one's choice and admit that a career or goal or a relationship was a mistake. It takes great courage to do that and not everyone has that kind of bravery.

One way that people try to get out from under their emotional burden is by cutting back on their involvement with others. They become detached from other people's problems. Often this turns into cold indifference. They become tough and cynical in order to survive. They begin to despise the people they are supposed to help. They feel negatively about the ungrateful public. A feeling of unsuitability creeps in, a crumbling of self-esteem and a sense of deadness inside.

Caregivers need positive feedback that their work is important and helpful. But usually, all they get are complaints, criticisms, hostile remarks and even threats. The caregivers' work is taken for granted. No one or at least, very few clients think to thank them — "that is what they are paid to do."

Burnout is high when people lack a sense of control over what they are doing or when they are given more responsibility than he or she can handle. The nurses on a ward for terminal cancer patients felt that the emotional strain of their work was so great that they needed some time each week for themselves to talk over their experiences and to help each other when things got rough. They made a formal request for such a meeting but the idea was pooh-poohed by the hospital director who felt it would simply be an excuse for "idle chitchat."

STRESSFUL OCCUPATIONS

Christina Maslach offers many interesting case studies.

Certain types of personal contact are especially stressful. What is most upsetting to one is not the worst for another. Child protective service workers had different opinions on what was the hardest situation for them to handle. For one worker, it was a family in which incest had occurred. For another, it was with children who were victims of neglect. Some reported aggressively anti-social psychopaths as

Continued on page 22

continued from page 21

the most stressful; others pointed to depressed clients "who suck me of all my energy." Many are frustrated by weepy, clinging clients who never get better. There are chronic schizophrenics or severely retarded: "it is like talking to a wall — nothing comes back." Then there are the unlikeable patients, the obnoxious ones, the ones with offensive opinions, the demanding ones, the "wet blankets," who take the joy out of everything.

Job settings can also affect burnout. Often the entire job is defined as "dirty work but somebody's got to do it." Society demands such service but at the same time places a certain mark of disgrace on these workers. These include the police, prison guards, mental health staff, social workers, morticians.

According to Maslach's findings, "the prison guards at one of California's largest state prisons change into and out of their uniforms in their cars so their neighbours will not know they are prison guards. They never are given time to have coffee and chat with their fellow officers. When a guard does something that puts him in bad with the other staff, he is isolated in a gun tower for his entire shift or maybe for weeks on end."

Staff turnover is high in that institution.

A social worker had one family consisting of a woman, her young child and her common-law husband. There was a great deal of fighting within the family and clear signs of child abuse. After all other alternatives had been used, the social worker decided the child must be removed from the family. One morning, he was suddenly confronted at his desk by the mother, who was waving a knife and threatening to kill him. She blamed him personally for all her problems. The supervisor removed the social worker from the case and assigned another worker. The first social worker viewed his removal as a public sign that he had failed; he was angry at the client for causing the problem, angry at the supervisor for making him appear a failure, and angry at his co-workers for being witnesses to his disgrace. The situation left him emotionally exhausted and upset with everyone around him.

Consider the staff in a day-care centre. With increasingly more children, a staff person spends most of the time breaking up fights, putting an end to teasing, cleaning up messes, comforting unhappy kids, treating bloody noses. There is little time to read stories or play games. Any child who is doing fine is left alone. When holidays come the staff gets away from children as far as possible.

The person who burns out is not the only one to suffer ill effects. Clients, co-workers, family, friends all notice changes in the behaviour and performance of a burnout victim. They do less and less of a good job. They become rude and unsympathetic. Families find them impossible to live with.

BURNOUT SIGNS

The first distress signals of burnout are the loss of energy and a feeling of weariness. Attention must be paid to tiredness. It is the best sign of catching burnout early. Acknowledge how tired you are and that you need a rest. Everyone needs relief from the realities of the daily routine.

Set realistic goals. Professional helpers often strive for noble ideals, to fight injustice, to make the world a better place in which to live. Impossible dreams are good motivators but specific goals must be set and specific gains made to give a person a sense of accomplishment.

Try doing the same chore differently. Re-shuffle the hours and change the method or order of doing things.

Take a proper break. Do not use coffee-breaks and lunch-hours to catch up on work. Leave the workplace, talk with co-workers, go for a walk, listen to music, anything that is a break away from the work routine.

And lastly, care for yourself as well as for others. Meeting the demands of other people can best be done by those who are strong, both in body and spirit, and who make sure they stay that way.

Another type of burnout occurs when a dedicated member puts in so many active years into an organization and suddenly does not have any new ideas or an ounce of energy to give to it.

Tom Morris, a member of Amnesty International in Peterborough, Ontario, describes the burnout phenomenon well in his article, "The Amnesty International Blues". Being a member of Amnesty is different from being a member of any other organization as it is more guilt-driven than most. Members are obligated to write scores of letters on behalf of prisoners of conscience from around the world. First, they must read the details of all the dreadful things that have happened to the victim — the beatings, the starvation, the torture. As Tom Morris says, "burnout does not happen to torturers; it happens to decent people who are trying to help."

Living with a conscience today is not easy.

Continued on page 23

People of commitment are supposed to be above exhaustion, never get sick, can always find the time and resentment is forbidden.

"Think of that poor prisoner suffering in prison! You promised to write those letters within 24 hours! What do you mean you're tired?!"

Commitment would not exist without conscience but we have to find practical ways to ensure that commitment does not become a weapon, those feelings of guilt used against ourselves. Like conscience, volunteerism does not have a framework of limits, no built-in working hours, no strict schedule of production. Volunteers have to plan ways against exhaustion and burnout. It may help to set goals, share work, attend conferences, simplify routines, and delegate responsibilities.

As a member of Amnesty International or a member of any other organization, it is okay, sometimes, to say, "No!"

— sumitted by Helen Raycheba

ST. ANDREW'S COLLEGE HOLDS CENTENNIAL YOUTH ART COMPETITION

As a special project to commemorate the 100th anniversary of the first settlement of Ukrainians in Canada St. Andrew's College in Winnipeg is holding a Ukrainian Youth Art Competition.

The objective of the contest is to draw a picture depicting a historical event of Ukrainians in Canada or pertaining to pioneer times. Examples of themes that can be depicted are: Ukrainians arrive in Canada (by boat, train and so on), Ukrainians on farms and in cities, building the first Ukrainian church in Canada, building a community hall (eg. Narodnij Dim, Prosvita), erecting a special monument, Ukrainians celebrating their first Christmas in Canada or Easter, dancing at a Ukrainian wedding. Other ideas or themes may be submitted as well.

The competition is open to children between the ages of four and twelve (as of January 1, 1992) and is divided into three groups: 4 — 6 years, 7 — 9 years, 10 — 12 years.

Each participant will receive a souvenir award. First, second and third prizes will be awarded in each category. The deadline for entries is June 1, 1992.

For entry forms and for further information please write to:

St. Andrew's College Centennial Art Competition
475 Dysart Road
Winnipeg, Manitoba
R3T 2M7

Painting "After the Concert" by Tanya Axiuk

IN MEMORIAM

The following subscribers and friends in Edmonton have made donations to Promin in memory of **Josephine Faryna,** a long-time member of the U.W.A.C. in Edmonton.

Mrs. Gloria Ferbey	$50.00
Mrs. Kay Hobden	25.00
Mrs. Donna Kowalishin	25.00
Mrs. Anne Krawetz	25.00
Mrs. Lillian Gregory	10.00
Mrs. Anna Tomnuk	10.00
Mrs. Annie Danelovich	5.00
Mrs. Olga Hannochko	5.00

Because Children Matter

The Proposed Child Benefit

It's New!

▶ The proposed Child Benefit will, if passed by Parliament, go out to over 3 million Canadian families starting in January 1993.

It's Simpler!

▶ The proposed Child Benefit will replace today's patchwork of measures — Family Allowances, Child Tax Credit and Dependent Child Credit — with one monthly payment.

It's Fairer!

▶ The proposed Child Benefit will go to those families with children who need it — those with low and modest incomes. What's more, it is based on family income, which is a fairer way of determining the amount of assistance that children actually need. The proposed Child Benefit will include an earned-income supplement to increase support for low-income working families.

It's More Generous!

▶ The proposed Child Benefit will increase federal support for children by $2.1 billion over 5 years. For example, a family with one child, earning $20,000, can receive as much as $1,733 per year — an increase of 40%.

What's more, it would be tax-free — you wouldn't be taxed on the proposed Child Benefit!

It's More Responsive!

▶ Once fully in place, the proposed monthly Child Benefit will respond to changing family circumstances, such as the birth of a child.

It's Easier!

▶ The proposed Child Benefit will automatically be sent to you each month. If you file a tax return, there's no need to apply unless you have a change in family circumstances. At tax time, as well, you would find your tax return easier to prepare.

It's Up to You!

▶ For more information please fill out the coupon below.

YES

I'd like more information about the proposed Child Benefit and other programs for children.

Name _____

Street _____

_____

City _____

Province _____ Postal Code _____

Children Matter
P.O. Box 8176
Ottawa, Ontario
K1G 3H7

☐ in English
☐ in French

Canada

Government of Canada
Health and Welfare Canada

Gouvernement du Canada
Santé et Bien-être social Canada

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО В БЛЕЙН ЛЕЙК, САСК.

ПОСИЛАЄ ВЕЛИКОДНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ УПЦК,
ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ПРОВІНЦІЙНИМ УПРАВАМ,
УПРАВАМ ПО ВІДДІЛАХ І ВСІМ ЧЛЕНКАМ, СУС, СУМК, РЕДАКЦІЇ ЖУРНАЛУ „ПРОМІНЬ",
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ І В УКРАЇНІ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! *ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!*

Марія Цьона

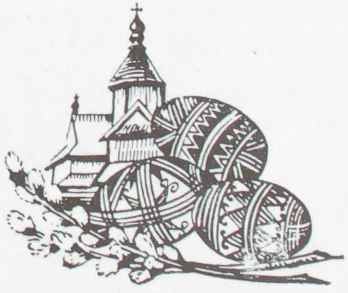

BLAINE LAKE FARM EQUIPMENT LTD.

З НАГОДИ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВІТАЄ

ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ,
ПРОВІД І ЧЛЕНІВ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ,
ЇХ РОДИНИ, РЕДАКЦІЮ „ПРОМЕНЯ" І ВСІХ ХРИСТИЯН В ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ РАДІСНИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

BLAINE LAKE, SASK.
P.O. BOX 430
S0J 0J0

ANDY CIONA
MANAGER

„СУМКІВЦІ, СУМКІВЦІ СТАВАЙМО В РЯДИ..."

Група СУМКівців на ґрадуаційному вечорі: (перший ряд зліва) Наталя Онищук, Олена Нозворті, Дарія Саламон, Трейсі Юрків, Наталя Лебедин, Христина Пира і Лариса Коляда; (другий ряд): Олеся Саламон (дорадниця), Теодор Русин, Михайло Русин, протопресв. Д. Лучак, добр. Ю. Лучак (заст. голови СУК), протопресв. С. Кіцюк, Борис Демченко, Крейґ Овендаґ, Р. Музика (помічниця), Олена Ґереті (голова відділу СУК при Катедрі).

Ґрадуація молодшого відділу Союзу Української Молоді Канади ім. Івана Данильчука при Катедрі Пресвятої Трійці в Вінніпезі відбулася 16 лютого 1992 р.

Насамперед о. протопресв. Д. Лучак відслужив молебень. Всі сумківці брали участь, тримаючи засвічені свічки. Теодор Русин, голова молодшого СУМК і Натася Онищук тримали свічки при читанні Євангелії. Апостола читав голова старшого відділу СУМК, Михайло Горбай.

Після молебня, сумківці та всі присутні зійшли до авдиторії, де відбулася формальна програма.

Теодор Русин, несучи сумківський прапор, провів ґрадуантів до головного столу.

Тут слід згадати, що за його дво-річну каденцію (1989-1991) було впроваджено нову програму відзнак в п'ятьох категоріях активности, а саме: 1. Провідництво і громадянство, 2. Релігія, 3. Освіта, 4. Культура, 5. Товариська розвага. Це вперше в провінції Манітоби сумківці отримали такі відзнаки. Ці відзнаки були врочисто вручені сумківцям в день нагород 22 травня 1990 р. у катедральній авдиторії.

За столом протопресв. Д. Лучак проказав молитву. Після молитви всі присутні проспівали сумківський гимн, а потім всі засіли до смачної вечері, яку приготували й подали членки Союзу Українок при катедрі.

По вечері заступниця голови С.У.К. відділу ім. Лесі Українки прочитала привіт від голови Крайової управи СУМК, Корнеля Зубрицького. Були й інші привіти, а саме від провінційної управи СУМК Манітоби — Андрія Місяка, голови старшого відділу СУМК ім. Івана Мазепи у Вінніпезі — Михайла Горбая і голови відділу С.У.К. ім. Лесі Українки при катедрі — Олени Ґереті. Після привітів, Олеся Саламон, дорадниця молодшого відділу СУМК піднесла тост в честь ґрадуантів. Між привітами були також розвагові точки. Ефремій Саранчук, старший сумківець виконав сольо на ґітарі, члени танцювального ансамблю „Розмай" виконали два танці.

Після концертових точок відбулося краяння спеціяльно вдекорованого торта з нагоди ґрадуації. Цю функцію виконали Михайло Горбай і Кен Оендаґ, новообраний голова молодшого відділу СУМК.

Потім відбулося представлення ґрадуантів та вручення Грамот. Переходові сумківці, які отримали грамоти були: Михайло Русин, Крейґ

Оендаґ, Борис Демченко, Наталя Лебедин, Лариса Коляда, Трейсі Юрків, Натася Онищук, Олена Носворті, Христина Пира, Дарія Саламон й Теодор Русин. Відсутні були Роман і Мірця Юзвишини.

У своїй прощальній промові попередній голова відділу Теодор Русин висловив щиру подяку отцям капелянам, членкам Союзу Українок та особливо батьківському комітетові, який опікувався молодшим відділом СУМКу і який складався із слідуючих матерів: Оля Онищук, Ярослава Русин, Соня Лебедин та Валя Носворті.

Він також згадав про сумківське життя в їхнім відділі, наприклад, участь в різних імпрезах, як п'єса „Червона шапочка", сумківська оркестра, виступ по телебаченню, поїздка автобусом до Давфину з концертом, огляд друкарні „Українського Голосу", зустріч з молоддю із Портеджля-Прері, участь в Крайових З'їздах в Саскатуні і Вінніпезі та вечірки з нагоди відзначення 100-річчя поселення Українців в Канаді.

На закінчення в своїй промові він сказав: „Україна тепер стала самостійною. То ж, сумківці мають обов'язок і надалі високо і гордо нести свій прапор і завжди пам'ятати про Україну". До цього закликає наш сумківський гимн...

Останньою функцією уступаючого голови Теодора Русина — було передання прапору новообраному голові Кенові Оендаґ із побажанням дотримуватися сумківських ідеалів.

Кінцеву молитву проказав протопресв. С. Кіцюк, але перед тим він висловив побажання, щоб СУМК і надалі розвивався на добро нашого громадського та церковного життя. Також, він висловив подяку всім, що організували і причинилися до успіху ґрадуаційного вечора молодшого СУМКу.

Тому що наш відділ молодшого СУМК є ім. Івана Данильчука, то слід згадати кілька рядків з його поеми „Український прапор", яку він написав у 1927 році:

„От який ми прапор маєм,
І за що все відкидаєм:
Все, що можем ми віддати
Щоб вгорі його держати".

СУМКівці з прапорами на Святі Шевченка. (Перша справа) Наталя Макаренко.

„Сумківці, сумківці, ставаймо в ряди,
Нас поклик до праці взиває.
В здоровому тілі здорова душа,
Де сила — там Воля вітає.

Як славно бувало козацькі сини
Боролись до смерти, загину.
Боротись будемо, сумківці, всі ми
За нашу святу Україну.

Лети ж ти, сумківцю, в далекі степи,
У гори, луги та лимани;
Прапор наш сумківський високо неси,
Під ним хай народ вільним стане!"

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Замість вінка з найкращих квітів на свіжу могилу покійного **Николая Звоздецького** (керівника хору), що упокоївся 29-го листопада 1991 р., хористи церкви св. апостола Петра і Павла в Фовм Лейк, Саск. жертвують $25.00 на журнал „Промінь" в світлу пам'ять покійного.

Нехай Господь Небесний оселить його душу в Царстві Небеснім! Його братові Іванові висловлюємо щире співчуття!

В. Гаррас — секретарка
Фовм Лейк, Саск.

———————

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Фовм Лейк кладе нев'янучий вінок з найкращих квітів на свіжу могилу добродійки **Анастасії Кітцул,** яка відійшла у вічність 7-го грудня 1991-го року. В її світлу пам'ять відділ жертвує $25.00 на журнал „Промінь".

Нехай Господь Бог прийме її в оселях праведних! Родині покійної висловлюємо щире співчуття!

Фовм Лейк, Саск. *Вероня Гаррас секретарка.*

———————

Товариство Сеньйорів в Едмонтоні при катедрі св. Івана в пам'ять **трьох раніше померлих членів** цього товариства замість квітів на могили дарує $30.00 на журнал „Промінь".

Емілія Репка.
Едмонтон, Альта.

———————

У другу річницю смерти мого дорогого і улюбленого брата бл. п. **Михайла Лазаровича,** котрий відійшов у вічність 5-го квітня 1990 р. і засмутив всю нашу родину, бо вже не почуємо його милозвучного голосу і гри на гітарі. Висилаю $25.00 на журнал „Промінь".

сестра Олена Шевчук і родина
Вакав, Саск.

———————

Замість китиці квітів на могилу дорогого мужа **Івана Палки,** який відійшов у вічність 30-го березня 1990 р., дарую на журнал „Промінь" $25.00.

Вічна пам'ять покійному!

Дружина П. Палка
Торонто, Онт.

БЛ. П. ДОБРОДІЙКА ПАРАСКЕВА ФЕДАК

В шістнадцяту річницю упокоєння дорогої дружини, мами і бабуні добродійки **Параскеви Федак,** яка упокоїлась 19 квітня 1976 року в місті Гамільтоні, Онтаріо, дарую $50.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок у її пам'ять.

Митрополит Василій

———————

В незабутню пам'ять дорогих **сестриць-піонерок,** членок відділу Союзу Українок ім. О. Басараб та церковної громади св. Володимира у Васетна, Альберта, котрі упокоїлись між роками 1941-1991, даруєм на журнал „Промінь" $50.00 як нев'янучий вінок на могили покійних.

Шануємо їхню пам'ять за довголітню працю у церковній громаді і у відділі Союзу Укаріонок. Вічна їм Пам'ять!

Ольга Колибаба — голова
Васетна, Альберта

———————

Товариство Сеньйорів при катедрі св. Івана в Едмонтоні в світлу пам'ять довголітньої членки **Осипи Фарини** замість квітів на могилу дарує на журнал „Промінь" $10.00.

Вічна їй пам'ять!

Едмонтон, Альберта *Анна Томнюк референтка*

БЛ. П. АННА БАРАН

Відділ ім. Ольги Кобилянської при громаді св. Петра і Павла в Роза кладе нев'янучий вінок на могилу дорогої членки **Анни Баран,** яка упокоїлась 26 січня 1992 року. В її пам'ять даруємо $50.00 на журнал „Промінь".

Родині висловлюємо щире співчуття!

Роза, Ман. *Мирослава Чубей голова.*

———————

У третю річницю упокоєння мого дорогого мужа бл. п. **Стефана Гарбуса** (упокоївся в травні 1989 року) і нашої мами і бабусі бл. п. **Василини Ґоян** (упокоїлась того самого року), у світлу пам'ять їх дарую $50.00 на пресовий фонд „Променя".

Пам'ять про них буде завжди з нами!

Дружина Марія Гарбус з родиною

Саскатун, Саск.

———————

У свіжу пам'ять наших дорогих — мужа **Григорія Шнурка** і зятя **Петра Федака** даруємо $43.00 на прес. фонд „Променя" замість квітів на могили покійних.

О. Шнурко

Пенетанґ, Онт.

———————

У світлу пам'ять мого першого мужа **Григорія Колісника,** (котрий упокоївся 1966 року) дарую $50.00 на журнал „Промінь", а Грицеві „Вічная Пам'ять!".

Армстронґ, Б. К. *Соня Винничук*

В пам'ять мого дорогого мужа **Михайла Юрків,** який упокоївся 4-го листопада 1990 року в Чиливек, Б. К., на 82-му році життя, дарую $100.00 на журнал Промінь. Вічна йому пам'ять.

Дружина Далія Юрків.

Чиливек, Б. К.

———————

У світлу пам'ять бл. п. **Марії Марко,** яка упокоїлась в Вінніпезі 7-го березня 1992 року, даруємо $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу покійної.

Нехай пам'ять про неї буде завжди між нами!

Володимир і Павліна Іґнаш

Вінніпеґ, Ман.

———————

БЛ. ГАЛЯ ТОКАРИК
ВАНКУВЕР, Б. К.

В ч. 2. 1992 р. були допущені помилки в вичисленні заслуг пані ***Галі Токарик.*** *Друкуємо поправлений текст.*

В Льокальній жіночій Раді була головою й представляла бріф до Провінційного Уряду. В Провінційній Жіночій Раді була також головою, а також сповняла інші обов'язки. В національній Жіночій Раді була референткою горожанства й іміграції. За її заслуги в цій організації її вшановано доживотним членством.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Галі Токарик** в світлу її пам'ять зложили $130.00 на журнал „Промінь": Уляна Гомола — $20.00, Марія Паланич — $20.00, Савеля Стасюк — $20.00, Вікторія Пушка — $20.00, Настя Воробець — $10.00, Емілія Чуйко — $20.00, Олена Дзюбенко — $20.00.

Олена Дзюбенко

БЛ. П. ДОЦЯ ГУМЕНЮК

У першу річницю упокоєння моєї любої дружини **Доці Гуменюк,** мого найліпшого приятеля і довголітнього друга, яка упокоїлась 21-го травня 1991 року, в її світлу і незабутню пам'ять дарую $50.00 на журнал „Промінь".

Муж Петро Гуменюк
Вінніпеґ, Ман.

———————

В десяту річницю упокоєння моїх рідних: 1) дорогого мужа **Михайла Цьону** (упок. 10 березня 1982 р.), 2) мами — **Анни Калин** (упок. 12 лютого 1982 р.) і брата **Петра Цьону** (упок. 20 квітня 1982 р.). В їхню пам'ять дарую 50.00 дол на пресовий фонд „Променя" як нев'янучий вінок на могили покійних.

Вічна їм пам'ять!

Марія Цьона з родиною.
Блейн Лейк, Саск.

———————

В пам'ять нашої першої провінційної голови Союзу Українок Канади, невтомної працівниці на полі нашої жіночої організації, бл. п. **Марії Марко,** Манітобська Провінційна Екзекутива СУК дарує $50.00 на журнал „Промінь".

Бл. п. **Марія Марко** упокоїлась 4-го березня 1992 р. в Вінніпезі. Її щирість, її любов до всього українського залишиться в нашій пам'яті назавжди!

Соня Бейзик — *голова*
Розалія Байдак — *секретарка*

———————

В незабутню пам'ять моїх дорогих родичів, батька **Юрка Вережака** (упокоївся в 1939 р.) і Мами **Марії** (упокоїлась в 1977 р.) дарую $25.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок у їхню пам'ять.

Едмонтон, Альта. *Дороті Корпан*

У світлу і незабутню пам'ять моїх найдорожчих родичів бл. п. **Корнила** і бл. п. **Агафії Гринів** (батько упокоївся 10 березня 1990 р., а мама 7-го квітня 1989 р.) дарую на журнал „Промінь" $25.00, як нев'янучий вінок на могили покійних.

Дочка Маруся Зимовець з родиною.
Монтреаль, Квебек

———————

Манітобська Провінційна Екзекутива СУС дарує $25.00 на журнал „Промінь" в пам'ять бл. п. **Івана Байдака,** мужа нашої секретарки Розалії Байдак. Нехай це буде нев'янучий вінок на його могилу! Вічна йому пам'ять!

Засмученій родині висловлюємо наші щирі співчуття!

Соня Бейзик — *голова*
О. Ковальчук — *секретарка*

———————

БЛ. П. АННА ШУВЕРА

У світлу незабутню пам'ять моєї дорогої дружини **Анни Шувери,** яка упокоїлась 9-го березня 1988 р., дарую в її пам'ять $30.00 на журнал „Промінь". Вічна її Пам'ять!

Муж Дмитро Шувера
Ґримсбі, Онт.

———————

У пам'ять наших покійних родичів **Івана Ганущака** (упокоївся 8-го жовтня 1941 року і **Олі Ганущак** (Троян) — упокоїлась 10 травня 1985 року) даруємо $40.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на їхні могили.

Саскатун, Саск. *Син Євген і дочки: Єлисавета, Вікторія і Наталка.*

Замість квітів на могилу незабутнього мужа, батька і дідуся св. п. **Івана Боднарчука,** в другу річницю смерти (упокоївся 5 травня 1990 р.) даруємо на видавничий фонд „Променя" $25.00. Вічна йому пам'ять!

Торонто, Онт. *Дружина Емілія Боднарчук*
син Ярема з родиною

———————

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки при катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі в пам'ять двох заслужених членок відділу — **пані М. Марко і пані М. Кузик** дарує $50.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок на їхні могили.

Олена Ґерриті — голова
Г. Майба — фін. секретарка

———————

В пам'ять моєї дорогої куми, заслуженої членки Союзу Українок Канади, пані **Марії Марко,** дарую $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу покійної.

Ангелина Павлик
Вінніпеґ, Ман.

———————

В шістнадцяту річницю упокоєння мого дорогого мужа **Михайла** (упокоївся 3-го травня 1976 р.) і в пам'ять моєї доньки бл. п. **Ольги** (упокоїлась 19-го липня 1969 р. на 37-му році життя) дарую $26.00 на журнал „Промінь", а покійні нехай з Богом спочивають. Вічна їм пам'ять!

Дружина і мати Юлія Король
Канора, Саск.

———————

М. Познанська

ПРОЛІСОК

Я перша квіточка весни,
я пролісковий цвіт,
я пережив зимові сни
і знов родивсь на світ.

У мене очі голубі,
такі, як неба синь.
Росту між кленів, між дубів,
люблю і сонце, й тінь.

Зелені рученьки мої
листочками зовуть.
Я полюбив ліси, гаї
живу іздавна тут.

БЛ. П. АННА ДАНИЛОВИЧ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

В суботу 14-го грудня 1991 року, в лікарні Роял Александра в Едмонтоні, упокоїлася бл. п. Анна Данилович на 87-му році свого трудолюбивого життя.

Покійна Анна Данилович народилася 7-го грудня 1904 року в Гусятині, Західня Україна, у батьків Федора й Домки Варшавських.

Одинадцятого листопада 1911 року, Анна зі своєю мамою, двома братами й трьома сестрами (а сама мала лише сім рочків) приїхала з Гусятина до Канади, до Чипман в Альберті, де батько Анни цього самого року оселився. Федір Варшавський приїхав весною цього ж року, купив фарму і збудував хату для дружини Домки і дітей.

Початки молоденької Анни в Канаді не були веселі, бо вже за чотири й пів року упокоїлася мати Домка. Анна маючи дванадцять років життя залишила школу й стала помагати старшому братові на фармі.

Слідуючих чотири роки для Анни були дуже тяжкі й сумні. На протязі тих чотирьох років упокоївся її батько Федір, молодший брат й три сестри. Цю велику втрату Анна тяжко пережила, а в тім тяжко переживала і всі піонерські часи.

В 1920 році Анна Варшавська вийшла заміж за Івана Даниловича. Перших кілька років молоде подружжя замешкало в Беверлі, а потім перенеслося жити до Едмонтону.

Коли зорганізувалася Українська Православна Громада св. Івана в Едмонтоні в 1926 році Іван і Анна Данилович відразу стали її активними й

практичними членами, де були аж до кінця їхнього життя.

За великий вклад праці катедральна громада св. Івана нагородила їх обидвох почесним членством.

Покійна Анна зорганізувала відділ Союзу Українок Канади при Катедрі св. Івана в 1926 році, а вже в 1927 році стала його активною членкою.

За час свого членства Анна Данилович займала різні провідні становища, виконувала свою працю з охотою й посвятою. Була головою, заступницею голови, скарбничкою, працювала в різних Комітетах, як також і їх очолювала. Співала в церковнім і світським хорі й брала активну участь в аматорських гуртках.

За її взірцеву й віддану працю Союз Українок Канади, відділ при Катедрі св. Івана в 1971 році винагородив Анну Почесним Членством, а в 1986 році винагородив і вшанував її, як почесну голову того ж самого відділу.

Іван і Анна виховали троє дітей: сина Петра й дві дочки Галю й Івасю. Анна совісно старалася виховувати їх в християнському й українському дусі.

Коли в 1983 році був закінчений Дім „Дніпро" й був відкритий, то Анна замешкала в ньому. Туди також спровадились жити й другі старші членки-піонерки Союзу Українок Канади.

Під проводом Анни Данилович зорганізовано Товариство Старших „Дніпро", вона й стала його першою головою. Під її взірцевим проводом почали працювати й другі працьовиті членки.

Попри господарчу працю провадилась і культурно-освітня, де Анна брала активну участь поки їй здоров'я дозволяло.

При цьому треба згадати, що вона була свідомою українкою. Читала журнал „Промінь" і другі часописи, та й взагалі цікавилась українськими справами, як церковними так і громадськими.

Покійна Анна Данилович вже відійшла від нас, вона пішла до Свого Творця на заслужений відпочинок.

16-го грудня 1991 року в Катедрі св. Івана була відправлена Панахида, а 17-го грудня також в Катедрі св. Івана був відправлений Похорон. Похоронні Відправи звершив о. Тарас Удод, був присутній парох Катедри св. Івана протоієрей Миколай О. Равлюк, дякували А. Мельничук і Р. Бойко.

Підчас Похоронних Відправ членки Союзу Українок Канади з відділу при Катедрі тримали запалені свічки й з своїм Прапором та молитвами відпроваджали свою бувшу заслужену членку на вічний спокій.

Опісля тіло покійної Анни перевезено на цвинтар „Еверґрін" в Едмонтоні і поховано поруч її чоловіка Івана, який упокоївся ще в 1976 році в Едмонтоні. Після Похорону відбувся поминальний обід в авдиторії св. Івана, який подали членки Союзу. Під час короткої програми про заслуги покійної Анни у відділі Союзу Українок Канади при Катедрі говорила почесна голова відділу Розалія Ґовда, а від Товариства Старших „Дніпро" говорила добр. Ольга Бойчук, а також вони обидві висловили глибокі співчуття родині по втраті дорогої їм особи. Програмою провадив син Петро, який на кінець висловив всім подяку за вшанування покійної їхньої матері.

В 40-вий День після упокоєння бл. п. Анни була відправлена Заупокійна Служба Божа і Панахида в Каплиці Св. Покрови в Домі „Дніпро", яку відправляли: протопресвітер О. Фляк і прот. Миколай Равлюк, а дякував Павло Боднар. Присутня була родина покійної Анни, приятелі й ближчі співжителі Дому „Дніпро".

По Поминальних Відправах родина покійної подала обід для всіх присутніх. Після того адміністратор п. Д. Петрів сказав кілька слів про взірцеву працю в домі „Дніпро" бл. п. Анни Данилович та висловив співчуття для всієї родини від мешканців Дому. Присутній голова Товариства Старших „Дніпро", п. Отто Єринюк, висловив від всіх членів Товариства глибокі співчуття з приводу втрати їм дорогої особи.

Родина склала щиру подяку всечесним отцям Духовним за молитви, прощальні слова й всім присутнім за їх участь і вислови щирого співчуття. Закінчили молитвою і відспіванням Вічная Пам'ять!

Покійна Анна Данилович в глибокому смутку залишила троє дітей: сина Петра в Пентіктон, Б.К. й дві дочки: Галю МкЛавд в Едмонтоні й Івасю Роскей в Калґарі, Альта. Залишила одинадцять внуків і 16 правнуків. Також полишила рідну сестру Снай у Вікторії Б.К.

В пам'ять покійної матері діти, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу зложила на фонд журналу „Промінь" $100.00 і $25.00 на кліше.

Нехай Господь Бог оселить душу покійної Анни в Царстві Своїм, там де всі праведні спочивають. Вічна їй Пам'ять!

О. Б.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch, Surrey, B.C.	$272.60
U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch, Saskatoon	200.00
U.W.A.C. St. Andrew's Branch, Edmonton	103.00
Mrs. O. Boychuk (Edmonton)	100.00
Mrs. Yurkiw (Chilliwack, B.C.)	100.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Vancouver	100.00
U.W.A.C. St. John's Cathedral Branch, Edmonton	100.00
Mrs. Gloria Ferbey (Edmonton)	50.00
Mrs. Maria Harbus (Saskatoon)	50.00
Mrs. Mary Hrynchuk (Edmonton)	50.00
Mrs. Anne Krawetz (Edmonton)	50.00
Metropolitan Wasyly (Winnipeg)	50.00
Mrs. Sonia Wynnychuk (Armstrong, B.C.)	50.00
Mrs. A. Zalubniak (Pitt Meadows, B.C.)	50.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg	50.00
U.W.A.C. Manitoba Provincial Executive	50.00
U.W.A.C. Olha Basarabova Branch, Waskatenau, Alta.	50.00
U.W.A.C. Olha Kobylianska Branch, Rosa, Man.	50.00
Mrs. O. Schurkowa (Penetang, Ont.)	43.00
Mrs. Olga Hankewich (Surrey)	40.00
Mrs. Olga E. Figol (Edmonton)	33.00
Mrs. D. Shuwera (Grimsby, Ont.)	33.00
Ukrainian Seniors of St. John's Cathedral, Edmonton	30.00
Mrs. Julia Korol (Canora, Sask.)	26.00
Mrs. M. Antonishka (Surrey)	25.00
Mrs. Nadia Bodnar (Edmonton)	25.00
Mrs. E. Bodnarchuk (Toronto)	25.00
Mrs. R. Demaniuk (Camrose, Alta)	25.00
Mr. and Mrs. S. Gorchynski (Canora, Sask.)	25.00
Mrs. Daria Gushaty (Edmonton)	25.00
Mrs. Tanya Harbar (Surrey)	25.00
Mrs. Kate Hawrysh (Edmonton)	25.00
Mrs. Kay Hobden (Edmonton)	25.00
Mrs. P. Ignash (Winnipeg)	25.00
Mrs. Joan Janis (Edmonton)	25.00
Mr. John Kinasczuk (Sturgis, Sask.)	25.00
Mrs. Donna Kowalishin (Sherwood Park, Alta.)	25.00
Mrs. N. Pawlik (Winnipeg)	25.00
Mrs. Olena Shewchuk (Wakaw, Sask.)	25.00
Mrs. Zenovia Zmiyiwsky (Thunder Bay)	25.00
Mrs. M. Zymowec (Montreal)	25.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake, Sask.	25.00
U.W.A.C. St. John's Cathedral Branch, Edmonton	25.00
Mrs. Eunice Basaraba (Wolfville, Nova Scotia)	20.00
Mrs. Olga Hannochko (Edmonton)	20.00
Mrs. Josie Lakoduk (Waskatenau, Alta.)	20.00
Mrs. O. Makowetsky (Chatham)	20.00
Mrs. M. Pernarowski (Saskatoon)	20.00
Mrs. M. F. Savisky (Saskatoon)	20.00
Mrs. N. Trafananko (Burnaby)	16.00
Mrs. Maria Dobrovolsky (Toronto)	15.00
Mrs. Olga Satsevich (Burnaby)	15.00
Ukrainian Museum of Canada (Ontario Branch), Toronto	15.00
Mrs. A. Dybko (Hamilton)	13.00
Mrs. Rose Gowda (Edmonton)	13.00
Mrs. Olga Karmarin (Toronto)	13.00
Mrs. Parania Szaranowsky (Surrey)	13.00
Mrs. Ludmyla Struk (St. Catharines)	12.00
Mrs. Lydia Lytwynec (Sudbury)	11.00
Mrs. M. Cheetham (Richmond, B.C.)	10.00
Mrs. Lillian Gregory (Edmonton)	10.00
Mrs. J. Homola (Vancouver)	10.00
Mrs. Anne Hrabluk (Gilbert Plans, Man.)	10.00
Mrs. Ludmila Karpinsky (Vancouver)	10.00
Mrs. Natalia Maday (Montreal)	10.00
Mrs. H. Onufrijchuk	10.00
Mrs. I. Talpash (Dauphin, Man.)	10.00
Mrs. Anna Tomnuk (Edmonton)	10.00
Mrs. D. Yanda (Edmonton)	10.00

The above is a list of donations received and proccessed by **April 10, 1992.** The next listing will include those processed by **May 11, 1992.**

[redacted] E-8
[redacted]
EDMONTON AB
T5B 1Y9

1 Sep, 93

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В САСКАТУНІ, САСК.

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (**A HALF-CENTYRY OF SERVICE TO THE COMMUNITY)** Bilingual **20.00**

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (**ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE)** Bilingual **10.00**

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 3.00

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 35.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот-можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 10.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTI NOTES AND ENVELOPS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 18 штук і Tax 2.75

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASETTE: V.C.R. 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00